



SEJM  
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ  
V kadencja

**Druk nr 585**  
Warszawa, 7 lutego 2006 r.

Pan  
Marek Jurek  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

## **- o organizacji rynku biopaliw ciekłych.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Janusza Maksymiuka.

(-) Mieczysław Aszkiełowicz; (-) Jan Bednarek; (-) Renata Beger; (-) Jan Bestry; (-) Bolesław Borysiuk; (-) Hubert Costa; (-) Tadeusz Dębicki; (-) Krzysztof Filipek; (-) Zofia Grabczan; (-) Alina Gut; (-) Danuta Hojarska; (-) Grzegorz Kołacz; (-) Lech Kuropatwiński; (-) Andrzej Lepper; (-) Sandra Lewandowska; (-) Czesław Litwin; (-) Jan Łączny; (-) Wanda Łyżwińska; (-) Stanisław Łyżwiński; (-) Janusz Maksymiuk; (-) Henryk Młynarczyk; (-) Halina Molka; (-) Rajmund Moric; (-) Waldemar Nowakowski; (-) Małgorzata Olejnik; (-) Adam Ołdakowski; (-) Józef Pilarz; (-) Mateusz Piskorski; (-) Wojciech Romaniuk; (-) Andrzej Ruciński; (-) Józef Stępkowski; (-) Lech Szymańczyk; (-) Grażyna Tyszko; (-) Regina Wasilewska-Kita; (-) Elżbieta Wiśniowska; (-) Genowefa Wiśniowska; (-) Lech Woszczerowicz; (-) Janusz Marek Wójcik; (-) Jerzy Zawisza; (-) Jerzy Żyszkiewicz.

## USTAWA

z dnia .....

### o organizacji rynku biopaliw ciekłych

#### Rozdział 1 Przepisy ogólne

**Art. 1. 1.** Ustawa określa zasady kształtowania polityki państwa w zakresie rozwoju i promocji rynku biopaliw ciekłych oraz zasady i warunki wytwarzania i wprowadzania na rynek biopaliw ciekłych.

**2.** Celem ustawy jest tworzenie warunków do zrównoważonego rozwoju rynku biopaliw, uwzględnianie wymogów ochrony środowiska, zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych oraz równoważenia interesów producentów rolnych, wytwórców, producentów biopaliw ciekłych i konsumentów.

**3.** Przepisów ustawy nie stosuje się do paliw ciekłych przeznaczonych na rezerwy państwowe i zapasy obowiązkowe paliw.

**Art. 2.** Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) „surowce rolnicze” - rośliny bądź ich części uprawiane i zbierane na użytkach rolnych, zawierające tłuszcze lub węglowodany, przeznaczone do produkcji biokomponentów;
- 2) „produkty uboczne i odpady” - melasę, węglowodany, tłuszcze roślinne albo zwierzęce oraz tłuszcze pochodzące z procesów utylizacji zwierząt lub procesów oczyszczania ścieków przeznaczone do produkcji biokomponentów, substancje białkowe i tłuszcze;
- 3) „biopaliwa płynne” - płynne paliwo, zawierające biokomponenty w ilości większej niż dopuszczonej w paliwach ciekłych lub biokomponenty stanowiące samoistne paliwo.  
- spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;
- 4) „biomasa” – surowce rolnicze oraz ulegająca biodegradacji część produktów, odpadów lub pozostałości z rolnictwa (łącznie z substancjami

roślinnymi i zwierzęcymi), przemysłu spożywczego lub gastronomii, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i miejskich;

- 5) „paliwa ciekłe” – benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym oraz oleje napędowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym.  
- spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach.
- 6) „biokomponenty” – produkty płynne produkowane z biomasy stanowiące samoistne biopaliwa płynne lub składniki biopaliw płynnych i paliw ciekłych w tym w szczególności:
  - a) „bioetanol” - etanol produkowany z biomasy i ulegającej biodegradacji części odpadów,;
  - b) „biodiesel” - estry metylowe albo estry etylowe wyższych kwasów tłuszczowych produkowane z oleju roślinnego lub zwierzęcego;
  - c) „biogaz” - paliwo gazowe produkowane z biomasy i ulegającej biodegradacji części odpadów, które może być oczyszczone do jakości naturalnego gazu, do użycia jako biopaliwo ciekłe;
  - d) „biometanol” - alkohol metylowy produkowany z biomasy, do użycia jako biopaliwo ciekłe;
  - e) „biodimetyloeter” - dimetyloeter produkowany z biomasy, do użycia jako biopaliwo ciekłe;
  - f) „bio-ETBE (eter etylowo-tert-butyłowy)” - produkowany z bioetanolu. Procent objętości bio-ETBE, który jest liczony jako biopaliwo ciekłe wynosi 47%;
  - g) „bio-MTBE (eter metylowo-tert-butyłowy)” - paliwo produkowane z biometanolu. Procent objętości bio-MTBE, który jest liczony jako biopaliwo ciekłe wynosi 36%;
  - h) „biowodór”: wodór produkowany z biomasy, do użycia jako biopaliwo ciekłe;
  - i) „czysty olej roślinny”: olej produkowany z roślin oleistych poprzez tłoczenie, ekstrakcję lub za pomocą porównywalnych metod, czysty lub

rafinowany, ale nie modyfikowany chemicznie, gdy jest kompatybilny z typem silnika i odpowiednimi wymogami emisyjnymi.

7) „wartość energetyczna” – oznacza dolną wartość kaloryczną dla danego paliwa, biopaliwa lub biokomponentu określoną w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki;

8) „wytwórca” - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.) wytwarzającego lub magazynującego biokomponenty;

9) „producent rolny” - grupę producentów rolnych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 88, poz. 983 z późn. zm.), osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej prowadzące gospodarstwo rolne, w którym są uprawiane rośliny z przeznaczeniem na surowce rolnicze;

10) „pierwszy przetwórca” - każdego, kto przetwarza biomasę, surowce rolnicze lub produkty uboczne i odpady na surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy;

11) „producent biopaliw ciekłych” - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej posiadającego koncesję na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504, z późn. zm.), zajmującego się produkcją, importem lub komponowaniem i wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych;

12) „krajowy cel wskaźnikowy” – liczony w procentach wg. wartości energetycznej minimalny udział biokomponentów, w ogólnej puli we wprowadzanych do obrotu paliwach i biopaliwach płynnych;

13) obrót - sprzedaż lub inną formę zbycia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub biokomponentów.

## **Rozdział 2**

### **Wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów**

**Art. 3. 1.** Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wytwarzających lub magazynujących biokomponenty, zwanego dalej „rejestrem”.

**2.** Organem prowadzącym rejestr jest minister właściwy do spraw rynków rolnych, zwany dalej „organem rejestrowym”.

**3.** Wytwarzanie i magazynowanie estrów metylowych i czystych olejów roślinnych, na potrzeby własne producentów rolnych, w ilości nie przekraczającej w skali roku 100l na 1ha uprawianych użytków rolnych, bez wprowadzania ich do obrotu, wymaga wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1.

**Art. 4. 1.** Przedsiębiorca wykonujący działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 i 3, jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność;
- 2) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności;
- 3) zapewnić, aby urządzenia techniczne i obiekty budowlane przeznaczone do wykonywania działalności spełniały wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

**2.** Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy, zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności;
- 5) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania działalności;
- 6) oświadczenie, że w chwili składania wniosku przedsiębiorca nie zalega z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

**3.** Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wytwarzających lub magazynujących biokomponenty są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów, określone w ustawie z dnia ..... o organizacji rynku biopaliw ciekłych.”

**4.** Oświadczenie powinno również zawierać:

1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;

2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;

3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

**Art.5. 1.** Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:

1) firma, siedziba przedsiębiorcy, jego adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP); 2) określenie rodzaju i zakresu działalności;

3) określenie miejsca lub miejsc wykonywania działalności;

4) data dokonania wpisu.

**2.** Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

**3.** Rejestr jest jawny.

**Art.6. 1.** Organ rejestrowy jest uprawniony do kontroli działalności wykonywanej w zakresie objętym wpisem.

**2.** Kontrola dotyczy przestrzegania warunków wykonywania działalności objętej wpisem.

**3.** Kontrolę przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez organ prowadzący rejestr, które powinno zawierać:

1) numer upoważnienia;

2) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;

3) oznaczenie organu kontroli;

4) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej;

5) określenie zakresu kontroli;

6) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą;

7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;

8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;

9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy;

10) termin ważności upoważnienia.

4. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli są uprawnione w szczególności do: 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1;

2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

5. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który podpisują przeprowadzający kontrolę i osoba, o której mowa w ust. 5. W razie odmowy podpisania protokołu przez osobę, o której mowa w ust. 5, przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w protokole.

7. Organ prowadzący rejestry może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2-6 stosuje się odpowiednio.

**Art. 7. 1.** Organ prowadzący rejestr wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności polegającej na wytwarzaniu lub magazynowaniu biokomponentów w przypadkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. W razie zakończenia lub zawieszenia działalności w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić o tym, w terminie 14 dni od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, organ rejestrowy.

**Art. 8. 1.** Koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz na obrót tymi paliwami udzielane są na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dotyczących paliw ciekłych.

2. Producent rolny wytwarzający na potrzeby własne biopaliwa ciekłe, na bazie oleju napędowego i estrów lub czystego oleju roślinnego w ilości nie przekraczającej w skali roku 100l na 1ha uprawianych użytków rolnych, nie ma obowiązku uzyskania koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne.

3. Na producencie rolny wytwarzającym na potrzeby własne estry lub czysty olej roślinny, oraz biopaliwa ciekłe, o których mowa w ust. 2 ciąży

obowiązek prowadzenia wymaganej ewidencji gospodarczej, której wzór określi w drodze rozporządzenia minister właściwy ds. finansów.

**Art. 9.** W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

### **Rozdział 3** **Krajowy Cel Wskaźnikowy**

**Art. 10.** Na lata 2006 – 2010 w ramach obowiązku wynikającego z realizacji Krajowego Celu Wskaźnikowego ustala się minimalną zawartość biokomponentów, jaką producenci biopaliw ciekłych są zobowiązani dodać w ogólnej puli wprowadzanych przez nich do obrotu paliw i biopaliw ciekłych:

**1.** W 2006 r. producenci biopaliw ciekłych zobowiązani są wprowadzić do obrotu biokomponenty w ilości, nie mniejszej niż 1,5 % wartości energetycznej, całości wprowadzanych przez nich do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polski benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.

**2.** W 2007 r. producenci biopaliw ciekłych zobowiązani są wprowadzić do obrotu biokomponenty w ilości nie mniejszej niż 2,75 % wartości energetycznej, całości wprowadzanych przez nich do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polski benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.

**3.** W 2008 r. producenci biopaliw ciekłych zobowiązani są wprowadzić do obrotu biokomponenty w ilości, nie mniejszej niż 3,5 % wartości energetycznej, całości wprowadzanych przez nich do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polski benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.

**4.** W 2009 r. producenci biopaliw ciekłych zobowiązani są wprowadzić do obrotu biokomponenty w ilości, nie mniejszej niż 4,5 % wartości energetycznej, całości wprowadzanych przez nich do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polski benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.

**5.** W 2010 r. producenci biopaliw ciekłych zobowiązani są wprowadzić do obrotu biokomponenty w ilości, nie mniejszej niż 5,75 % wartości energetycznej, całości wprowadzanych przez nich do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polski benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.

**Art. 11.** Minister właściwy ds. finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia program zwolnień w podatku akcyzowym na lata 2007 –



2013 z tytułu dodawania biokomponentów do paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz biokomponentów stanowiących samoistne paliwo.

**Art. 12. 1.** Producenci biopaliw ciekłych przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do 45 dni po zakończeniu danego kwartału, sprawozdanie kwartalne sporządzone na podstawie faktur VAT lub innych dokumentów zawierające informacje dotyczące ilości wprowadzonych przez te podmioty do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polski biokomponentów oraz biokomponentów zawartych w benzynach i olejach napędowych pochodzenia mineralnego.

**2.** Dyrektorzy izb celnych, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sporządzone na podstawie dokumentów określonych przepisami prawa celnego sprawozdanie kwartalne zawierające informacje o ilości sprowadzonych i dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów, jak również o podmiotach, które je sprowadziły.

**3.** Minister właściwy ds. gospodarki określi, w drodze rozporządzenia wzory sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

**Art. 13. 1.** Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przekazywanych zbiorczych sprawozdań prowadzi monitoring rynku biokomponentów, paliw ciekłych oraz biopaliw ciekłych. **2.** Wyniki monitoringu stanowią podstawę do sporządzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zbiorczej informacji zawierającej określenie:

1) liczby podmiotów zajmujących się wytwarzaniem biokomponentów i obrotem nimi, produkcją biopaliw ciekłych oraz paliw ciekłych i obrotem nimi;

2) ilości wytworzonych i wprowadzonych do obrotu biokomponentów;

3) ilości wyprodukowanych i wprowadzonych do obrotu biopaliw ciekłych oraz paliw ciekłych.

**3.** Zbiorcze informacje, o których mowa w ust. 2, wraz z wnioskami Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje niezwłocznie ministrom właściwym do spraw finansów publicznych, gospodarki, środowiska, nauki oraz rynków rolnych.

**Art. 14. 1.** Minister właściwy ds. finansów publicznych monitoruje wpływ wielkości zwolnień i ulg w podatku akcyzowym z tytułu wprowadzania do obrotu biokomponentów, paliw i biopaliw ciekłych, na finanse publiczne oraz gospodarkę.

2. Minister właściwy ds. środowiska monitoruje wpływ użycia biokomponentów na wypełnianie przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań związanych z ograniczaniem emisji gazów cieplarnianych i innych zobowiązań międzynarodowych w zakresie ochrony środowiska;

3. Minister właściwy ds. nauki do 31 grudnia 2006 r. dokona przeglądu krajowego, unijnego i światowego dorobku naukowego i normalizacyjnego w zakresie wprowadzania biopaliw ciekłych na podstawie, którego określi możliwości wykorzystania dotychczasowego stanu oraz kierunków niezbędnych badań krajowych.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych monitoruje wpływ wielkości zużycia biokomponentów przeznaczonych do celów paliwowych na rynek surowców rolniczych przeznaczonych na cele żywnościowe.

**Art. 15.** Przed przekazaniem Komisji Europejskiej sprawozdania rocznego w zakresie wypełniania krajowego celu wskaźnikowego, Rada Ministrów dokonuje przeglądu efektów wdrażania i promocji biopaliw w transporcie oraz rozpatruje wdrożenie działań zmierzających do stabilnego rozwoju tego rynku.

#### **Rozdział 4.**

##### **Umowy kontraktacji i dostawy**

**Art. 19. 1.** Do wytwarzania biokomponentów mogą być wykorzystywane wyłącznie:

- 1) biomasa zakontraktowana na podstawie umowy kontraktacji lub dostawy zawartej między pierwszym przetwórcą lub wytwórcą a producentem rolnym lub
- 2) biomasa pochodząca z produkcji własnej pierwszych przetwórców lub wytwórców, lub
- 3) surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy wytworzone z biomasy dostarczanych wytwórcy przez pierwszego przetwórcę w ramach umowy dostawy.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, są zawierane na okres nie krótszy niż 5 lat.

3. W przypadku wprowadzenia stanu klęski żywiołowej, dopuszcza się wytwarzanie biokomponentów, surowego spirytusu rolniczego i surowego oleju rzepakowego z surowców dostarczonych z innych źródeł niż określone w art 16 ust. 1 ustawy.

4. Minister właściwy ds. rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym ds. finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia, źródła, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze konieczność zachowania regularność dostaw i jakości biokomponentów.

**Art. 20.** Umowa kontraktacji lub umowa dostawy zawiera w szczególności:

- 1) określenie ilości i źródła pochodzenia biomasy, surowego spirytusu rolniczego, surowego oleju rzepakowego przewidzianych do dostarczenia wytwórcy, pierwszemu przetwórcy w poszczególnych latach obowiązywania umowy;
- 2) podstawy określenia ceny za tonę dostarczonej biomasy albo hektolitr surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego;
- 3) określenie minimalnych wymagań jakości biomasy albo surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego uzgodnionych przez strony;
- 4) termin płatności za dostarczoną biomasę albo surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy nie dłuższy niż 30 dni od dnia dostarczenia tych surowców;
- 5) termin obowiązywania umowy;
- 6) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;
- 7) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.

## **Rozdział 5. Wymagania jakościowe**

**Art. 21. 1.** Do obrotu można wprowadzić wyłącznie biokomponenty spełniające wymagania jakościowe potwierdzone świadectwem jakości wydanym przez jednostkę certyfikującą.

**2.** Do wykonywania badań jakościowych biokomponentów uprawnione są akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze, o których mowa w ust. 3.

**3.** Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, akredytowane jednostki certyfikujące uprawnione do wydawania świadectw jakości biokomponentów oraz akredytowane laboratoria badawcze uprawnione do wykonywania badań jakościowych biokomponentów, uwzględniając w pierwszej kolejności potencjał badawczy tych jednostek i laboratoriów, a także kwalifikacje i dorobek zatrudnionych w nich pracowników.

**4.** Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania świadectw jakości biokomponentów oraz

tryb orzekania w sprawach jakości biokomponentów przez akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając w pierwszej kolejności obowiązujące wymagania normalizacyjne i normatywne do przeprowadzania badań i orzekania w sprawach jakości.

**Art 22. 1.** Kontrolę jakości biokomponentów w obrocie prowadzi Inspekcja Handlowa.

**2.** Do kontroli, o której mowa w ust. 6, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.).

**Art. 23. 1.** Do obrotu można wprowadzać biopaliwa ciekłe sprzedawane z odrębnych dystrybutorów oznakowanych w sposób odróżniający je od dystrybutorów przeznaczonych do obrotu paliwami ciekłymi oraz umożliwiający identyfikację procentowej ilości zawartego w nich biokomponentu.

**2.** Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów do sprzedaży biopaliw ciekłych, w tym estrów stanowiących samoistne paliwo silnikowe, biorąc pod uwagę możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzaju sprzedawanego paliwa.

## **Rozdział 6** **Przepisy karne**

**Art. 24. 1.** Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) bez wpisu do rejestru wytwarza lub magazynuje biokomponenty;
- 2) nie złożył w terminie, będąc do tego obowiązany, sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, 2, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
- 3) wprowadza do obrotu biokomponenty niezgodne z wymaganiami jakościowymi.

**2.** Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) 50% wartości wytworzonych, magazynowanych lub wprowadzonych do obrotu biokomponentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3;
- 2) do 3 000 zł - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

**3.** Wysokość kary pieniężnej ustala, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) minister właściwy do spraw rynków rolnych - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1

2) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki bądź Dyrektor Izby Celnej – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2

3) wojewódzki inspektor inspekcji handlowej - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

4. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

## Rozdział 6

### Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

**Art. 25.** W ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257, z późn. zm.) w art. 65 wprowadza się następujące zmiany:

1) po ustępie 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

*„Minister właściwy do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia obniża stawki akcyzy na paliwa ciekłe i biopaliwa ciekłe z zawartością biokomponentów oraz różnicuje je w zależności od ilości dodawanych biokomponentów do paliw ciekłych i biopaliw ciekłych .”*

**Art. 26.** W ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

*„3) „paliwa ciekłe” – benzyny silnikowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, samochodowe oleje napędowe stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, w tym również paliwa ciekłe w rozumieniu ustawy z dnia .....o organizacji rynku biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr....., poz.....);”;*

2) art. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

*„biopaliwa ciekłe” – płynne lub gazowe paliwo produkowane z biomasy, biokomponenty stanowiące samoistne biopaliwo ciekłe benzyny silnikowe i oleje napędowe, w których udział biokomponentów przekracza 5% objętości paliwa silnikowego w rozumieniu ustawy z dnia .....o organizacji rynku biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr....., poz.....);”;*

**Art. 27.** Rozporządzenie, o którym mowa w art. 8 ust. 3 ustawy, minister właściwy ds. finansów, wyda w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

**Art. 28.** Z dniem 30 maja 2006 r. traci moc ustawa z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych ( Dz.U. Nr 199, poz. 1934. z późn. zm.).

**Art. 29.** Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2006 r.

## UZASADNIENIE

Projekt ustawy reguluje organizację tworzonego na szeroką skalę rynku biokomponentów stosowanych w paliwach płynnych i biopaliwach płynnych.

Podstawowymi celami proponowanego projektu ustawy są między innymi:

- zmniejszenie obciążenia środowiska redukcją emisji gazów cieplarnianych,
- poprawę dochodów rolników oraz poszerzenie rynków zbytu na produkty rolnicze nieżywnościowe,
- aktywne wspieranie procesu restrukturyzacji i modernizacji rolnictwa,
- wsparcie inicjatyw lokalnych w zakresie tworzenia warunków do rozwoju przedsiębiorczości na obszarach wiejskich,
- wykorzystanie biomasy i pozostałych produktów ubocznych do celów energetycznych,

W projekcie przedstawiono zakładany rozwój biopaliw płynnych w Polsce oparty na realnych możliwościach przyrodniczych i gospodarczych.

Wprowadzenie stopniowego, rosnącego wykorzystania bioetanolu do paliw benzynowych, wychodzi naprzeciw oczekiwaniom rolników, producentów i dystrybutorów paliw płynnych.

Zasadność regulacji przyjętych w projekcie ustawy potwierdza Światowa Karta Paliw opracowana przez firmy samochodowe i silnikowe niemal z całego świata. Karta ta, uwzględniając wymogi aktualnie eksploatowanych silników, bez względu na rok produkcji, dopuszcza 10% dodatek bioetanolu do benzyn. Światowa Karta Paliw jest rekomendacją i gwarancją producentów silników i samochodów wydaną dla producentów paliw oraz użytkowników silników na bezpieczną eksploatację silników pracujących na paliwach o jakości określonej w Światowej Karcie Paliw.

Komisja Europejska w raporcie z listopada 2001 r. stwierdza, że rozwój produkcji biopaliw byłby korzystny dla nowych państw członkowskich, takich jak Polska. Argumentem dla Komisji Europejskiej do sformułowania takiej tezy jest fakt, że kraje takie jak Polska dysponują dużą powierzchnią użytków rolnych, a zużycie benzyny i oleju napędowego jest niższe w przeliczeniu na jednego mieszkańca.

Wnioskodawcy w projekcie ustawy przewidują, że działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Taka działalność wymagać będzie wpisu do rejestru przedsiębiorców wytwarzających lub magazynujących biokomponenty.

W projekcie przewidziano także możliwość wytwarzania i magazynowanie estrów metylowych i czystych olejów roślinnych na potrzeby własne producentów rolnych w ilości nie przekraczającej w skali roku 100 l na 1 ha uprawianych użytków rolnych.

Wytwarzanie i magazynowanie na potrzeby własne także będzie wymagać wpisu do rejestru co powinno zapobiegać patologiom i wprowadzanie do obrotu biokomponentów z nielegalnej produkcji.

W projekcie określono minimalną zawartość bikomponentów, jaką producenci biopaliw ciekłych będą zobowiązani dodać do ogólnej puli wprowadzanych przez nich do obrotu paliw i biopaliw ciekłych.

W roku 2006 producenci zobowiązani będą do wprowadzenia do obrotu biokomponenty w ilości nie mniejszej niż 1,5 % wartości energetycznej, całości wprowadzanych przez nich do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.

Co roku wskaźnik ten wzrasta i w roku 2010 ma osiągnąć 5,75% wartości energetycznej całości wprowadzanych do obrotu benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.

W rozdziale 4 projekt ustawy określa zasady wykorzystywania surowców do produkcji biokomponentów.

Natomiast w rozdziale 5 projektu sprecyzowano wymagania jakościowe jakim powinny odpowiadać biokomponenty wprowadzane do obrotu.

Wymagania te muszą być potwierdzone świadectwem jakości wydanym przez jednostkę certyfikującą.

Uchwalenie ustawy według przedstawionego projektu będzie miało pozytywny wpływ na lokalne rynki pracy i tworzenie nowych miejsc pracy.

Wejście w życie ustawy będzie miało pozytywny wpływ na dochody budżetu państwa w postaci dodatkowych korzyści m.in.: z podatku VAT, z podatku dochodowego, zmniejszenia wydatków na zasiłki dla bezrobotnych.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.



Warszawa 20 marca 2006 r.

BSE – WEP – 425/06

Pan Poseł  
Marek Jurek  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych (przedstawiciele wnioskodawców: poseł Andrzej Lepper i poseł Janusz Maksymiuk) z prawem Unii Europejskiej**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

**1. Przedmiot projektu ustawy**

1. Podstawowe cele projektu zostały ujęte w art. 1 i zmierzają do ustalenia zasad kształtowania polityki państwa w zakresie rozwoju i promocji rynku biopaliw ciekłych oraz zasad i warunków wytwarzania i wprowadzania na rynek biopaliw ciekłych.
2. W projekcie zawarto przepisy dotyczące:
  1. Definicji użytych pojęć;
  2. Wytwarzania lub magazynowania biokomponentów;
  3. Krajowego celu wskaźnikowego
  4. Umów kontraktacji i dostawy;
  5. Wymagań jakościowych;
  6. Przepisów karnych;
  7. Zmian w przepisach obowiązujących

**2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem**

Prawo Unii Europejskiej obejmuje swoimi regulacjami kwestię wykorzystania

biopaliw i innych paliw odnawialnych. Podstawowe zasady dotyczące tego segmentu rynku zawarte są w dyrektywie 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz. Urz. UE L 123 z dnia 17.05.2003 r. str. 42)

W preambule do tego aktu sformułowano zasadnicze cele dyrektywy. Podstawowym celem jest większe użycie biopaliw w transporcie, bez wykluczenia innych możliwych paliw alternatywnych, jak samochodowe LPG i CNG. Promocja alternatywnych źródeł paliw jest jednym z narzędzi, za pomocą których Wspólnota Europejska może zmniejszyć swoją zależność od importowanej energii, wpłynąć na rynek paliw i w związku z tym także ma wpływ na bezpieczeństwo dostaw energii na bliską i dalszą przyszłość. Powyższe nie powinno w żaden sposób umniejszać wagi zgodności tych paliw z prawem wspólnotowym dotyczącym jakości paliw, emisji z pojazdów i jakości powietrza.

Promocja użycia biopaliw w transporcie stanowi krok ku szerszemu zastosowaniu biomasy, co umożliwi rozwój biopaliw na szerszą skalę w przyszłości, nie wykluczając jednak innych opcji, a w szczególności opcji wodorowej.

Nowe typy paliw powinny być dostosowane do uznanych standardów technicznych, jeśli mają być zaakceptowane na szerszą skalę przez klientów i producentów pojazdów i wejść na rynek. Standardy techniczne powinny być także bazą dla wymogów dotyczących emisji spalin i ich monitorowania. Polityka poszczególnych państw członkowskich promująca użycie biopaliw nie powinna prowadzić do ograniczenia swobodnego przepływu paliw, które spełniają zharmonizowane normy ekologiczne zawarte w przepisach Wspólnoty.

Co do zasady celem dyrektywy ma być promowanie użycia biopaliw lub innych odnawialnych paliw do zastąpienia oleju napędowego lub benzyny stosowanych w transporcie w każdym z państw członkowskich w celu m. in. wywiązania się ze zobowiązań związanych ze zmianami klimatycznymi, przyjaznego dla środowiska zabezpieczenia dostaw i promocji odnawialnych źródeł energii.

### **3. Analiza przepisów projektu**

Przepisy projektowanej ustawy wprowadzają definicję ustawową nie odpowiadającą definicji zawartej w dyrektywie. Problem dotyczy definicji biogazu. W definicji zawartej w ustawie w sposób niepełny przeniesiono definicję zawartą w dyrektywie. W proponowanym sformułowaniu brak jest możliwości wykorzystania biogazu jako samoistnego paliwa – gazu drzewnego. Należy zwrócić uwagę, że definicje użyte w dyrektywie są definicjami

minimalnymi, na potrzeby dyrektywy („za biopaliwa uznaje się przynajmniej poniższe produkty”).

W zakresie dotyczącym wymagań jakościowych i oznakowania projekt ustawy zawiera odesłania do obowiązujących przepisów oraz upoważnienia do wydania rozporządzeń wykonawczych.

W rozdziale 3 projektu dotyczącym realizacji narodowego celu wskaźnikowego, promocji oraz monitoringu użycia biokomponentów w mieszankach z paliwami ciekłymi znajduje się odniesienie do odpowiednich przepisów dyrektywy.

Przepisy dotyczące reglamentacji działalności w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów oraz umów kontraktacji i dostawy nie są sprzeczne z dyrektywą.

#### **4. Konkluzje**

Projekt ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych nie jest sprzeczny z prawem UE z zastrzeżeniem uwagi dotyczącej definicji określonych w projekcie.

*Opracował: Zespół Prawa Europejskiego*

*Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu*

*Lech Czapla*

*Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, paliwa, energia*

Warszawa, 20 marca 2006 r.

Pan  
Marek Jurek  
Marszałek Sejmu

**Opinia**  
**w sprawie czy poselski projekt ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych**  
**(przedstawiciele wnioskodawców: poseł Andrzej Lepper i poseł Janusz Maksymiuk) jest**  
**projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a**  
**Regulaminu Sejmu**

Podstawowe cele projektu zostały ujęte w art. 1 i zmierzają do ustalenia zasad kształtowania polityki państwa w zakresie rozwoju i promocji rynku biopaliw ciekłych oraz zasad i warunków wytwarzania i wprowadzania na rynek biopaliw ciekłych

Projekt ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

*Opracował: Zespół Prawa Europejskiego*

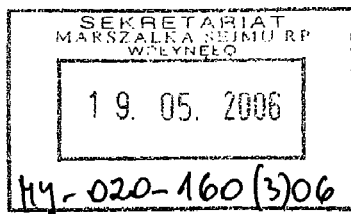
*Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu*



Lech Czapla

**Posel na Sejm  
Janusz Maksymiuk  
KP Samoobrona**

Warszawa, 19 maja 2006 r.



**Pan  
Marek JUREK  
Marszałek Sejmu RP**

Na podstawie art. 36 ust. 4 Regulaminu Sejmu RP- w imieniu wnioskodawców-  
wnosząc autopoprawkę do zgłoszonego przez grupę posłów KP Samoobrona, w dniu 7 lutego  
2006r. - **projekt ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych.**

1) W art. 2, pkt 11) otrzymuje brzmienie:

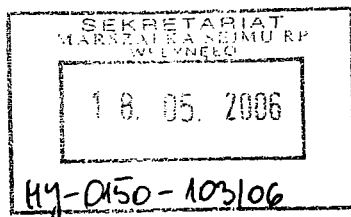
„11) „producent biopaliw ciekłych”- przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19  
listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej posiadającego koncesję na  
wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi z biododatkami, wydaną na podstawie  
przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. -Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz.  
348, z późn. zm.);”



SEJMN  
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 maja 2006 r.

Komisja Ustawodawcza  
UST-00 - 62 /06



**Pan**  
**Marek JUREK**  
**Marszałek Sejmu**  
**Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję – przyjętą na posiedzeniu w dniu 18 maja 2006 r. – opinię Komisji Ustawodawczej w sprawie poselskich projektów ustaw:

- o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych wraz z autopoprawką,
- o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji wraz z autopoprawką,
- o organizacji rynku biopaliw ciekłych wraz z autopoprawką.

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

/Wojciech Szarama/

**OPINIA nr 83**  
**Komisji Ustawodawczej**

**w sprawie poselskich projektów ustaw:**

**o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych wraz z autopoprawką,  
o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji wraz z autopoprawką,  
o organizacji rynku biopaliw ciekłych wraz z autopoprawką.**

przyjęta na posiedzeniu  
w dniu 18 maja 2006 r.

**dla Marszałka Sejmu**

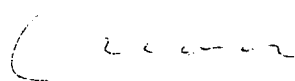
Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 18 maja 2006 r., rozpatrzyła skierowane przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu RP, poselskie projekty ustaw:

- o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych wraz z autopoprawką,
- o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji wraz z autopoprawką,
- o organizacji rynku biopaliw ciekłych wraz z autopoprawką.

Komisja, po przedstawieniu projektów przez posłów-przedstawicieli wnioskodawców: Stanisława Steca, Wojciecha Mojzesowicza oraz Janusza Maksymiuka, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja jednogłośnie (9 głosami)

- **uznała te projekty za dopuszczalne.**

Przewodniczący Komisji



/Wojciech Szarama/



**ZASTĘPCA  
GENERALNEGO INSPEKTORA  
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH  
Elżbieta Ostrowska**

GI-DP-023/80-82/06/62

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2006 r.

**Pan**

**Lech Czapla**

**Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu**

*Gracjanowy Paweł Józef*

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 kwietnia 2006 r. (znak: PS-61/06), dotyczące poselskich projektów ustaw:

- 1) o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych,
- 2) o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji,
- 3) o organizacji rynku biopaliw ciekłych

uprzejmie informuję, iż do przedstawionych projektów aktów prawnych - z punktu widzenia ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) – nie zgłaszam uwag.

Niezależnie od powyższego informuję, iż w przedstawionych do zaopiniowania projektach aktów prawnych stwierdzono następujące błędy o charakterze technicznym.

I – w projekcie ustawy o **promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych**

- a) w art. 1 ust. 1 użyto terminu „zwiększenie” zamiast prawidłowego „zwiększenia”,
- b) w art. 4 w ust. 1 i 5 dwukrotnie zastosowano odesłanie do art. 3 ustęp 1 i 2 przedmiotowej ustawy w sytuacji, gdy art. 3 nie posiada w ogóle ustępów a jedynie punkty,
- c) w art. 15 ust. 4 jako odesłanie do definicji terminu „obrót” wskazano art. 2 pkt 13 opiniowanej ustawy, podczas gdy pojęcie „obrót” zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 15,
- d) w art. 16 ust. 1 zawarto całkowicie niezrozumiałe odesłanie do art. 14 ust. 1 i 3 dotyczącego zupełnie innych kwestii;


II – w projekcie ustawy o **biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji**

- a) w art. 16 ust. 4 jako odesłanie do definicji pojęcia „obrót” wskazano art. 2 pkt 13 przedmiotowej ustawy, podczas gdy termin „obrót” został zdefiniowany w art. 2 pkt 15,



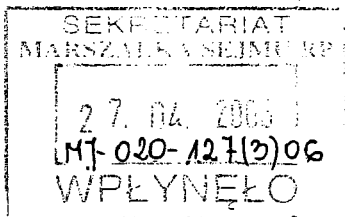
- b) w art. 17 ust. 1 dotyczącym warunków prowadzenia przez przedsiębiorców działalności określonej w ustawie z niezrozumiałych powodów odesłano do art. 16 ust. 3 wskazującego organ rejestrowy w sprawach wytwórców innych paliw odnawialnych;
- III – w projekcie ustawy o **organizacji rynku biopaliw ciekłych** występuje luka w numeracji przepisów - po art. 15 kolejny przepis z pominięciem art. 16, 17 i 18 oznaczony został jako art. 19. Zauważyć przy tym wypada, iż 19 w ust. 3 odsyła do nieistniejącego art.. 16 ust. 1.

*2 wyms. sam. sp. z o.o.*



Warszawa, dnia 20 kwietnia 2006 r.

Prof. dr hab. Witold Modzelewski  
Przewodniczący Krajowej Rady  
Doradców Podatkowych



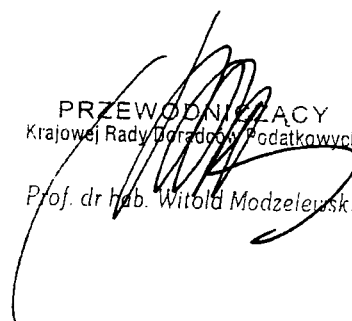
Szanowny Pan  
Marek Jurek  
Marszałek Sejmu RP

H7-020-137(3)06  
H7-020-160(2)06

W nawiązaniu do pisma znak PS-61/06 w sprawie poselskich projektów ustaw:

- o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Stanisław Stec),
  - o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Mojzesowicz),
  - o organizacji rynku biopaliw ciekłych (przedstawiciele wnioskodawców: posłowie Andrzej Lepper i Janusz Maksymiuk),
- uprzejmie przekazuję opinię Krajowej Rady Doradców Podatkowych do ww. projektów.

Łącząc wyrazy szacunku



PRZEWODNICZĄCY  
Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Prof. dr hab. Witold Modzelewski

## **Opinia Krajowej Rady Doradców Podatkowych**

do projektów ustaw:

- 1) „o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji”,
- 2) „o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych”,
- 3) „o organizacji rynku biopaliw ciekłych”.

Krajowa Rada Doradców Podatkowych, uprawniona jest na podstawie art. 56 ust. 2 pkt. 7 ustawy z dnia 05 lipca 1996r (tj. Dz.U nr 9, poz. 86 z dnia 09.01.2002r, z póź. zmianami) do opiniowania projektów ustaw dotyczących wyłącznie prawa podatkowego. W związku z powyższym przedstawiamy opinię Rady w zakresie projektowanych zmian prawa podatkowego.

### **I. Projekt ustawy „o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji”**

1. Art. 29 pkt. 1 ustawy o zmianie art. 23 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).  
Nowy przepis ust. 3a wprowadza zwolnienie od akcyzy „innych paliw odnawialnych”. Jednocześnie jednak projektodawcy wprowadzili do art. 65 ustawy „o podatku akcyzowym, delegację dla Ministra właściwego do spraw finansów publicznych do: obniżenia stawki akcyzy na „inne paliwa odnawialne”. Takie sformułowanie rodzi uzasadnioną wątpliwość czy projektodawcy chcieli paliwa te zwolnić od akcyzy – pkt. 1 zmiany, czy też chcieli przekazać właściwemu Ministrowi prawo do obniżenia stawki akcyzy na te paliwa (pkt. 2).  
Brzmienie tej noweli nie wskazuje również na zakres zwolnienia. Projektodawcy chcą bowiem zwolnić od akcyzy biokomponenty lub inne paliwa odnawialne. W tym zakresie przepis jest niejasny i nieprecyzyjny. Zwolnienie ustawowe opisane w art. 23 musi dotyczyć konsekwentnie:
  - biokomponentów, albo
  - innych paliw odnawialnych, albo
  - biopaliw i innych paliw odnawialnych.
2. Art. 29 pkt. 2 lit. a ustawy, o zmianie art. 65 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).
  - 2.1 Redakcja nowego przepisu (ust. 1b) jest nieprecyzyjna. Obniżenie stawek ma dotyczyć najprawdopodobniej biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych wymienionych w ust. 1. Proponujemy uzupełnienie przepisu tym właśnie wyrazem.
  - 2.2 Wymieniając przesłanki obniżenia (zróżnicowania) stawek akcyzy przez MF, projektodawcy odsyłają w pkt. 6 najprawdopodobniej do przepisów ustawy „ o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji”. Umieszczając jednakże przepis ten w ustawie „o podatku akcyzowym” – odesłanie będzie dotyczyło właśnie tej ustawy.  
Nie sposób określić, czy jest to celowy wybór projektodawców. Bez względu na to, do której ustawy w rzeczywistości chciał odesłać projektodawca, należy zwrócić uwagę, że w efekcie obie ustawy definiując „inne paliwa odnawialne” cechują się tą samą nieścisłością i tym samym brakiem precyzji

3. Art. 29 pkt. 2 lit. b ustawy o zmianie art. 65 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).

Zgłaszamy w tym zakresie uwagi do pkt. 9, identyczne w treści opisanymi w pkt. 2.2. Zwracamy też uwagę na brzmienie pkt. „b” wskazując na intencję projektodawców w zakresie dodania pkt. 4-8. Sama treść przepisu odnosi się natomiast do pkt. 4 –9.

4. Zwracamy ponadto uwagę na fakt, że proponowany przepis art. 23 ust. 3a ustawy o podatku akcyzowym (dotyczący zwolnienia z podatku akcyzowego) oraz art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym (dotyczący możliwości obniżenia stawki podatkowej) - w kontekście treści art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji - mogą wzbudzać również poważne wątpliwości co do zgodności z Konstytucją. Art. 217 Konstytucji RP zawiera bowiem bezwzględnie obowiązującą zasadę ustawowego określenia m.in. przedmiotu opodatkowania (zwolnienia) oraz stawek podatkowych. Art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji zawiera co prawda definicję „innych paliw odnawialnych”. Jest to jednak definicja nieprecyzyjna, o charakterze otwartym. Na podstawie jej treści nie sposób określić konkretnego zakresu pojęcia „innych paliw odnawialnych. Omawiany zarzut jest tym bardziej zasadny, że definicja „innych paliw odnawialnych” zawarta w art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji w swojej treści posługuje się pojęciami niezdefiniowanymi w ustawie (używa słów „paliwa”, „biopaliwa”, podczas, gdy ustawa definiuje wyłącznie pojęcia „paliwa ciekłe”, biopaliwa ciekłe” ). Tym bardziej więc nie sposób określić zakresu pojęcia „inne paliwa odnawialne”, co jest nie do pogodzenia z obowiązkiem precyzyjnej legislacji. Innym zarzutem jest fakt, że definicje z art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji oraz z art. 2 pkt 5 ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (które mają kluczowe znaczenie z punktu widzenia określenia zakresu zwolnienia podatkowego) w rzeczywistości mogą się okazać definicjami „pustymi”. Wiatr, energia słoneczna, energia falowania, pływów ani energia wodna raczej nie mogą być przetworzone na paliwa służące do napędu silników z zapłonem iskrowym lub samoczynnym. Energie te mają bowiem postać niematerialną, podczas, gdy paliwa silnikowe z samej istoty mają postać materialną (stałą, ciekłą lub gazową, względnie plazmową). Wydaje się, że w przypadku definiowania biopaliw silnikowych (a o takie jak się wydaje chodziło projektodawcom) należałoby się odwołać do konkretnych biokomponentów służących do ich produkcji lub sposobu produkcji takich paliw. Dopiero takie doprecyzowanie pozwoliłoby na sztywne określenie granic semantycznych pojęcia „inne paliwa odnawialne”.
5. W przypadku nieuwzględnienia powyższych uwag, zakres zwolnienia z art. 23 ust.3a, jak też zakres stosowania obniżonej stawki na „inne paliwa odnawialne” pozostaną nieznane. Aktualny ponadto pozostaje zarzut wewnątrzustawowej sprzeczności pomiędzy art.23 ust.3a oraz art. 65 ust.1b projektowanej zmiany ustawy o podatku akcyzowym. Ponadto, w przypadku pozostawienia projektowanego art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym w proponowanym kształcie, zakres stosowania określonych stawek do „innych biopaliw” będzie znany dopiero na podstawie rozporządzenia wydanego na podstawie tego przepisu. Rozporządzenie to, jak się wydaje, wskutek nieprecyzyjności ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji, musi określić konkretne substancje i sposób ich powstania,

objęte określoną obniżoną stawką. W sytuacji, gdy dookreślenie przedmiotu opodatkowania lub kategorii przedmiotów zwolnionych z opodatkowania, ma nastąpić dopiero w rozporządzeniu, uznać należy, że projektowana regulacja nie spełnia standardu, jaki określa art. 217 Konstytucji. Z treści ustawy – w projektowanym kształcie - wynika bowiem, że to w istocie Minister Finansów decydować będzie o tym, które paliwa będą objęte zasadami opodatkowania (w tym zwolnień podatkowych) podatkiem akcyzowym właściwymi dla „innych paliw odnawialnych”.

6. Podsumowując, zmiany wprowadzane do ustawy o podatku akcyzowym w ramach ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji nie spełniają wymogów prawidłowej legislacji oraz konstytucyjnej zasady określoności przedmiotu opodatkowania. Wykazany brak precyzji projektowanego uregulowania oraz jego niekonstytucyjność mógłby zostać usunięte wyłącznie poprzez wprowadzenie do ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji lub ustawy o podatku akcyzowym listy paliw odnawialnych lub wskazanie konkretnych sposobów wytwarzania paliw silnikowych, których zastosowanie pozwoliłoby uznać dane paliwo za „inne paliwo odnawialne”.
7. Końcowo zwracamy uwagę na błędną numerację artykułów (dwa razy umieszczono przepis oznaczony jako art. 29).

## **II. Projekt ustawy „o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych”,**

1. Zwracamy uwagę, że w art. 25 niepoprawnie określono tytuł nowelizowanej ustawy – prawidłowy tytuł to „ustawa o podatku akcyzowym”.
2. Art. 25 pkt. 1, ustawy o zmianie art. 23 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami). Nowy przepis ust. 3a wprowadza zwolnienie od akcyzy „innych paliw odnawialnych”. Jednocześnie jednak projektodawcy wprowadzili do art. 65 ustawy „o podatku akcyzowym, delegację dla Ministra właściwego do spraw finansów publicznych do: obniżenia stawki akcyzy na „inne paliwa odnawialne”. Niniejsze rodzi uzasadnioną wątpliwość czy projektodawcy chcieli paliwa te zwolnić od akcyzy – pkt. 1 zmiany, czy też chcieli przekazać właściwemu Ministrowi prawo do obniżenia stawki akcyzy na te paliwa (pkt. 2). Brzmienie tej noweli nie wskazuje również na zakres zwolnienia. Projektodawcy chcą bowiem zwolnić od akcyzy biokomponenty lub inne paliwa odnawialne. W tym zakresie przepis jest niejasny. Zwolnienie ustawowe opisane w art. 23 musi dotyczyć konsekwentnie:
  - biokomponentów, albo
  - innych paliw odnawialnych, albo
  - biopaliw i innych paliw odnawialnych.
3. Art. 25 pkt. 2 ustawy o zmianie art. 65 ustawy z 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).

Redakcja nowego przepisu (ust. 1b) jest nieprecyzyjna. Obniżenie stawek ma dotyczyć najprawdopodobniej biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych wymienionych w ust. 1. Proponujemy uzupełnienie przepisu tym właśnie wyrazem.

4. Omawianej ustawy dotyczą te same, co wskazane w pkt I niniejszej opinii wątpliwości konstytucyjnoprawne. Chodzi przede wszystkim o niedoprecyzowanie przedmiotu zwolnienia podatkowego, z uwagi na nieprecyzyjność, czy wręcz „pusty” charakter definicji „innych paliw odnawialnych”, zawartej w art. 2 pkt 5 omawianej ustawy.

### III. Projekt ustawy „o organizacji rynku biopaliw ciekłych”.

1. Art. 25 – zmiana art. 65 ustawy „o podatku akcyzowym”.  
Zwracamy uwagę, że projektowana treść art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym nie zawiera odesłania do ustawy, na podstawie której określono by zakres pojęcia „biopaliwa ciekłe”. Należy ponadto podkreślić, że projektowana treść art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym posługuje się pojęciem „biopaliw ciekłych”, nieznanym ustawie o organizacji rynku biopaliw ciekłych, która przepis ten wprowadza. Może to wzbudzać w przyszłości wątpliwości interpretacyjne. Ustawa ta definiuje bowiem wyłącznie „biopaliwa płynne” oraz „paliwa ciekłe”, milcząc na temat definicji „biopaliw ciekłych”.
2. Wskazane nieprawidłowości redakcyjne mogłyby zostać usunięte poprzez zamieszczenie w „słowniczku” ustawy o podatku akcyzowym definicji „biopaliw płynnych”, odsyłającej do art. 2 pkt 7 ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz zmianę w art. 65 ust.1b słów „biopaliwa ciekłe” na „biopaliwa płynne” - w odpowiednim przypadku. Można byłoby też, nie zmieniając treści projektowanego art. 65 ust.1b ustawy o podatku akcyzowym, odesłać do ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. nr 34 z 2004r., poz. 293 z późn. zm.), która zawiera definicję „biopaliw ciekłych” w art. 3 pkt 4. Bez względu na wybór ustawy, do której nastąpiłoby odesłanie z ustawy o podatku akcyzowym, należy konsekwentnie posługiwać się terminologią wprowadzoną przez jedną wybraną ustawę.

PRZEWODNICZĄCY  
Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Prof. dr hab. Witold Modzelewski



**PREZES**  
**URZĘDU OCHRONY**  
**KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**  
*CEZARY BANASIŃSKI*

DPR/024-16/06/BK

Warszawa, 2 kwietnia 2006 r.

**Pan**  
**Lech Czapla**  
**Zastępca Szefa**  
**Kancelarii Sejmu**

*Szanowny Panie Ministrze*

Nawiązując do pisma z dnia 5 kwietnia 2006 r., znak: PS-62/06, w sprawie poselskich projektów ustaw:

- 1.) o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (dalej „projekt A”),
- 2.) o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (dalej „projekt B”),
- 3.) o organizacji rynku biopaliw ciekłych (dalej „projekt C”),

po wnikliwej analizie ww. projektów, pragnę zgłosić następujące uwagi:

- odnosząc się do zawartych w ww. projektach rozdziałów dotyczących umowy kontraktacji i dostawy, pojawia się wątpliwość co do celowości regulowania ww. kwestii. Stosowne przepisy zawarte są w kodeksie cywilnym. Dodatkowo należy podkreślić, iż przygotowany przez Ministerstwo Gospodarki projekt ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (wersja z dnia 19 kwietnia 2006 r.), nie reguluje umów kontraktacji i dostawy, co wydaje się pozostawać bez uszczerbku dla regulacji zagadnienia biopaliw,
- należy wskazać, iż wprowadzenie zmian dotyczących zwolnień w podatku akcyzowym dotyczących biokomponentów lub innych paliw odnawialnych w odniesieniu do obecnie obowiązującego systemu zwolnień, który został zgłoszony do Komisji Europejskiej jako pomoc publiczna i w chwili obecnej jest przedmiotem jej oceny, skutkować będzie koniecznością ponownej notyfikacji tych zwolnień i uzyskania uprzedniego zatwierdzenia przez Komisję Europejską. Wynika to z faktu, że projektowane zwolnienie stanowić będzie pomocą publiczną w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Dodatkowo należy zaznaczyć, iż obniżenie stawek na biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne również może stanowić pomocą publiczną. W związku z powyższym wprowadzenie stosownego

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz.....

Data wpływu..... 28. 04. 2006 .....

rozporządzenia regulującego tę kwestię może wymagać zatwierdzenia przez Komisję Europejską,

- w kwestii regulacji dotyczących procedur kontrolowania biopaliw przez Inspekcję Handlową należy uznać, iż poselskie projekty nie zawierają wystarczających regulacji w tej materii. Stosowne przepisy mające na celu konieczną nowelizację ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zawiera projekt opracowany przez Ministerstwo Gospodarki w wersji z dnia 19 kwietnia 2006 r.,
- właściwe wydaje się również wskazanie, iż uzasadnienia do projektów ustaw, nie zawierają wszystkich wymaganych elementów zgodnie z art. 34 ust. 2 i 3 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Szczególnie uzasadnienia do projektów A i C wymagają znacznego uzupełnienia.

Odnosząc się do poszczególnych projektów pragnę zwrócić uwagę na następujące kwestie:

ad. 1.) projekt A:

- niektóre definicje zawarte w art. 2 projektu wydają się być dość nieczytelne, np. art. 2 pkt 2 i 4 lit. a,
- odnośnie rozdziału 5 pojawia się wątpliwość dotycząca art. 22 i jego możliwego wpływu na stan konkurencji poprzez niedopuszczenie do działalności na rynku dostawców biokomponentów ewentualnych pośredników, tj. przedsiębiorców, którzy nie są pierwszymi przetwórcami lub wytwórcami lub producentami rolnym w rozumieniu projektu ustawy,
- na str. 1 uzasadnienia w akapicie 2 wskazuje się, że produkcja paliw ciekłych ma być oparta „na surowcach rolniczych, produktach ubocznych i odpadach pochodzenia krajowego” – wskazuje to na intencję ograniczenia dostępu do rynku,
- projekt zawiera liczne błędy redakcyjne i językowe, art. 10 ust. 6 jest niedokończony, a w art. 16 ust. 1, art. 21 ust. 3 i 6 zawarto odesłanie do niewłaściwego przepisu.

ad. 2.) projekt B:

- wątpliwość budzi brzmienie art. 1 ust. 1 – ustawa określa zasady (...) monitorowania i kontrolowania jakości (...) – to zagadnienie jest uregulowane w odrębnej ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 ze zm.),
- na str. 1 uzasadnienia wskazuje się, że produkcja paliw ciekłych ma być oparta na surowcach rolniczych, produktach ubocznych i odpadach pochodzenia krajowego – uwaga jak do uzasadnienia projektu A.

ad. 3.) projekt C:

- w projekcie brak jest artykułów 16 - 18,



- w art. 24 dotyczącym kar pieniężnych nie wskazano, czyj dochód będą stanowiły wpłacone kary,
- w art. 28 wskazano, że obecnie obowiązująca ustawa z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych traci moc z dniem 30 maja 2006 r., a projektowana ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2006 r. – wydaje się, że omyłkowo nie wskazano daty 30 czerwca 2006 r. jako daty utraty mocy obecnie obowiązującej ustawy.

Przepisy poselskich projektów ustaw o biopaliwach nie powinny negatywnie wpłynąć na stan konkurencji, jaki obecnie istnieje na krajowym rynku paliw. W chwili obecnej brak jest sygnałów z rynku mogących wskazywać na taki negatywny wpływ.

Pewne wątpliwości budzi brak obowiązku informowania o fakcie, iż paliwa ciekłe zawierają biokomponenty w sytuacji, gdy ich stężenie nie przekracza 5 %. Takie rozwiązanie może być postrzegane jako działanie antykonsumenckie. Nabywca paliwa nie będzie miał pełnej informacji, jaki produkt kupuje. Jakość paliw ma natomiast duże znaczenie dla właściwego użytkowania pojazdów silnikowych. Z drugiej strony należy jednak wskazać, iż nawet Dyrektywa 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz.Urz.UE L 123 17.05.2003 s. 42-46) nie nakłada obowiązku informowania o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych w sytuacji, gdy ich stężenie nie przekracza 5 % (art. 3 pkt 5).

Zgoda  
K. Bonarski